

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

VI Су1/11-2

06.04.2011. године

Београд

ВРШЕЊЕ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ВИШЕГ ПРЕКРШАЈНОГ СУДА

Анализирајући извештајни период од 01.01.2011. до 31.03.2011. године уочене су извесне неправилности у раду прекршајних судова. Неправилности, односно пропусти се односе на поступање неких в.ф. председника прекршајних судова поводом притужби странака, јер је примећено да су приликом поступања по притужбама, у извесним случајевима прекорачили своја овлашћења, упуштајући се у одбрану донетих одлука, дајући при томе погрешна обавештења.

Наиме, надлежност председника суда у поступку по притужбама странака јесте да у поступцима који су у току, отклони пропусте који се тичу одуговлачења, неправилности или неодозвољеног утицаја на ток и исход поступка. Председник суда нема овлашћења да поступа по наводима притужби који се тичу меритума предмета спора и законитости и правилности одлука у којима је мериторно решено. Сваки судија је независан у свом раду и сходно свом слободном судијском уверењу поступа и доноси судске одлуке, при чему председник суда нема могућност да изврши утицај на било ког судију у погледу тога, како ће водити поступак и којим ће се чињеницама руководити приликом доношења одлуке у току поступка. Поред тога, одредбама члана 3. став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09) прописано је да судску одлуку може преиспитати само надлежан суд у законом прописаном поступку.

Насупрот томе, у знатном броју предмета поводом притужби извештаји в.ф. председника прекршајних судова су непотпуни, нејасни, конфузни, не садрже ознаку и број предмета, име судије који је задужен предметом, када је донета првостепена или другостепена одлука, када је предмет достављен другостепеном суду на одлуку по жалби. Извештај се своди на једну реченицу "да ће предмет бити решен" или евенуално када је притужба примљена у суд и да је притужба неоснована, односно да нису утврђене неправилности, изостављајући конкретан одговор на притужбу, како би се могла оценити основаност притужбе у циљу праћења тока поступка у предмету на који се притужба односи.

Уочено је и да поједини првостепени поступци непримерено дуго трају без оправданог разлога, тако да се у поступку по жалби – приликом доношења другостепене одлуке констатује апсолутна застарелост (најчешће су списи предмета достављени другостепеном суду непосредно пред наступање застарелости).

Како би се ови пропусти отклонили, убудуће је потребно увек у обавештењу које се доставља овом суду, навести када је поднет пинцијални акт, у којој је фази поступак, име судије који је задужен предметом на који се притужба односи, динамика заказивања рочишта, када је донета првостепена одлука, које су мере предузете ради бржег окончања поступка, као и друге податке (што зависи од разлога притужбе), уз обавезно достављање примерка притужбе у фотокопији, у циљу праћења тока поступка у предмету на који се притужба односи.

Поред тога, потребно је све извештаје изјашњења поводом поднетих притужби доставити овом суду у примереном року, као и допуне одговора, уколико је дошло до неких промена, како би се могло благовремено реаговати и отклонити неправилности, јер је сврха поступка по притужбама да се странкама омогући благовремено остваривање права која им по закону припадају.

С поштовањем,

САВЕТНИК ВРХОВНОГ КАСАЦИОНОГ СУДА
ЗА АНАЛИЗУ ПРЕДСТАВКИ И
ПРИТУЖБИ НА РАД СУДА

Гордана Бурлић

Gordana Burlic